

«Ο Ιερέας εν τω Ναώ». 4η Γενική Ιερατική Σύναξη της Ι.Μ. Δημητριάδος

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Η 4^η Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, για το νέο ιεραποστολικό έτος, πραγματοποιήθηκε σήμερα στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας.

Η Σύναξη ξεκίνησε με τον εναρκτήριο χαιρετισμό του **Αρχιμ. Δαμασκηνού Κιαμέτη, Πρωτοσυγκέλλου**, ο οποίος παρουσίασε τον εισηγητή, **Πρωτ. Θεόδωρο Μπατάκα**, Εφημέριο του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου και Πρόεδρο του Σ.Σ.Κ. Βόλου «Ο Εσταυρωμένος». Ο π. Θεόδωρος εισηγήθηκε το θέμα

Η 4^η Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, για το νέο ιεραποστολικό έτος, πραγματοποιήθηκε σήμερα στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας.

Η Σύναξη ξεκίνησε με τον εναρκτήριο χαιρετισμό του **Αρχιμ. Δαμασκηνού Κιαμέτη, Πρωτοσυγκέλλου**, ο οποίος παρουσίασε τον εισηγητή, **Πρωτ. Θεόδωρο Μπατάκα**, Εφημέριο του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου και Πρόεδρο του Σ.Σ.Κ. Βόλου «Ο Εσταυρωμένος». Ο π. Θεόδωρος εισηγήθηκε το θέμα «*Ο Ιερέας εν τω Ναώ*».

Ο π. Θεόδωρος επεσήμανε εξ αρχής ότι «*η διακονία μας είναι σπουδαία και η ευθύνη που επωμιστήκαμε μεγάλη. Όλοι γνωρίζουμε πως για να φέρουμε εις πέρας την πολύπλευρη ιερατική μας διακονία δεν αρκούν οι ανθρώπινες δυνάμεις, ούτε η μόρφωση, ούτε η εξυπνάδα, ούτε τα φυσικά ή τα επίκτητα χαρίσματά μας. Χωρίς τον Χριστό και την Θεία Χάρη Του δεν μπορούμε να κάνουμε απολύτως τίποτε...*».

Ο ομιλητής τόνισε ότι το βασικό έργο του Ιερέως είναι η τέλεση της Θείας Λειτουργίας και των άλλων Μυστηρίων και των Ιερών Ακολουθιών και παρατήρησε πως «*δεν είναι δυνατόν να υπάρχει τακτικός εφημέριος σε Ναό και να μην τελεί καθημερινά τις ιερές Ακολουθίες...*». Αναφέρθηκε στη σπουδαιότητα της διακονίας του Θείου Κηρύγματος και στην ανάγκη λειτουργίας ενοριακών συνάξεων μελέτης της Αγίας Γραφής, ως τρόπους σποράς του Θείου Λόγου στις ανθρώπινες καρδιές.

Ο π. Θεόδωρος επέμεινε ιδιαίτερα στη διακονία του προϊσταμένου ενός Ναού και στις σχέσεις του με τους συνεφημέριους του, αλλά και στην ευθύνη του για την επιλογή σωστών λαϊκών συνεργατών και επεσήμανε ότι «*για να είναι η συνεφημερία ευλογημένη και επιτυχής, θα πρέπει να κυριαρχεί η αγάπη, η υπακοή και η ταπείνωση. Χωρίς αυτές τις αρετές θα προκύπτουν διαρκώς προβλήματα, που έχουν επιπτώσεις στο ποίμνιο*».

Ο π. Θεόδωρος αναφέρθηκε διεξοδικά στη φροντίδα που πρέπει να επιδεικνύει ο Ιερέυς για τον ιερότατο χώρο του Ναού, το Ιερό Βήμα, για την προφύλαξη και διάσωση των ιερών κειμηλίων, για το φωτισμό, το διάκοσμο, τη θέρμανση και τα ηχητικά του Ναού, για την τήρηση της τάξης, κατά τη διάρκεια των ιερών Ακολουθιών. Ειδική αναφορά έκανε στην ποιμαντική μέριμνα των δοκιμαζομένων αδελφών μας, επισημαίνοντας πως «*ο Ιερέυς θα πρέπει να αναπτύξει μία ποιμαντική, που θα αγκαλιάζει εμπράκτως και αυτούς τους ανθρώπους*».

Ο εκλεκτός ομιλητής ολοκλήρωσε την εισήγησή του, καλώντας τους συνεφημερίους του: «να μας διακρίνει η επιείκεια, η μακροθυμία, η ανεκτικότητα, η ειρήνη, η πραότητα, η συγχωρητικότητα προς όλους. Αυτό σημαίνει γνήσια αγάπη και σύγχρονη ποιμαντική... Τέλος, δεν πρέπει να ξεχνούμε πως είμαστε μαθητές και απόστολοι του ταπεινού και πράου, του Θεανθρώπου Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που είναι ο Κύριος Προϊστάμενός μας και το μοναδικό και αυθεντικό πρότυπό μας σε κάθε ιερατική μας ενέργεια».

Μετά την εισήγηση του π. Θεοδώρου, ακολούθησε γόνιμος διάλογος.

Τέλος, ο Πρωτοσύγκελλος ευχαρίστησε θερμά τον ομιλητή, προέβη στη σύνοψη των συμπερασμάτων της Συνάξεως και ενημέρωσε τους Ιερείς για τρέχοντα υπηρεσιακά ζητήματα.

Ο π. Θεόδωρος επεσήμανε εξ αρχής ότι «η διακονία μας είναι σπουδαία και η ευθύνη που επωμιστήκαμε μεγάλη. Όλοι γνωρίζουμε πως για να φέρουμε εις πέρας την πολύπλευρη ιερατική μας διακονία δεν αρκούν οι ανθρώπινες δυνάμεις, ούτε η μόρφωση, ούτε η εξυπνάδα, ούτε τα φυσικά ή τα επίκτητα χαρίσματά μας. Χωρίς τον Χριστό και την Θεία Χάρη Του δεν μπορούμε να κάνουμε απολύτως τίποτε...».

Ο ομιλητής τόνισε ότι το βασικό έργο του Ιερέως είναι η τέλεση της Θείας Λειτουργίας και των άλλων Μυστηρίων και των Ιερών Ακολουθιών και παρατήρησε πως «δεν είναι δυνατόν να υπάρχει τακτικός εφημέριος σε Ναό και να μην τελεί καθημερινά τις ιερές Ακολουθίες...». Αναφέρθηκε στη σπουδαιότητα της διακονίας του Θείου Κηρύγματος και στην ανάγκη λειτουργίας ενοριακών συνάξεων μελέτης της Αγίας Γραφής, ως τρόπους σποράς του Θείου Λόγου στις ανθρώπινες καρδιές.

Ο π. Θεόδωρος επέμεινε ιδιαίτερα στη διακονία του προϊσταμένου ενός Ναού και στις σχέσεις του με τους συνεφημερίους του, αλλά και στην ευθύνη του για την επιλογή σωστών λαϊκών συνεργατών και επεσήμανε ότι «για να είναι η συνεφημερία ευλογημένη και επιτυχής, θα πρέπει να κυριαρχεί η αγάπη, η υπακοή και η ταπείνωση. Χωρίς αυτές τις αρετές θα προκύπτουν διαρκώς προβλήματα, που έχουν επιπτώσεις στο ποίμνιο».

Ο π. Θεόδωρος αναφέρθηκε διεξοδικά στη φροντίδα που πρέπει να επιδεικνύει ο Ιερέυς για τον ιερότατο χώρο του Ναού, το Ιερό Βήμα, για την προφύλαξη και διάσωση των ιερών κειμηλίων, για το φωτισμό, το διάκοσμο, τη θέρμανση και τα ηχητικά του Ναού, για την τήρηση της τάξης, κατά τη διάρκεια των ιερών Ακολουθιών. Ειδική αναφορά έκανε στην ποιμαντική μέριμνα των δοκιμαζομένων

αδελφών μας, επισημαίνοντας πως «ο Ιερέυς θα πρέπει να αναπτύξει μία ποιμαντική, που θα αγκαλιάζει εμπράκτως και αυτούς τους ανθρώπους».

Ο εκλεκτός ομιλητής ολοκλήρωσε την εισήγησή του, καλώντας τους συνεφημερίους του: «να μας διακρίνει η επιείκεια, η μακροθυμία, η ανεκτικότητα, η ειρήνη, η πραότητα, η συγχωρητικότητα προς όλους. Αυτό σημαίνει γνήσια αγάπη και σύγχρονη ποιμαντική... Τέλος, δεν πρέπει να ξεχνούμε πως είμαστε μαθητές και απόστολοι του ταπεινού και πράου, του Θεανθρώπου Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που είναι ο Κύριος Προϊστάμενός μας και το μοναδικό και αυθεντικό πρότυπό μας σε κάθε ιερατική μας ενέργεια».

Μετά την εισήγηση του π. Θεοδώρου, ακολούθησε γόνιμος διάλογος.

Τέλος, ο Πρωτοσύγκελλος ευχαρίστησε θερμά τον ομιλητή, προέβη στη σύνοψη των συμπερασμάτων της Συνάξεως και ενημέρωσε τους Ιερείς για τρέχοντα υπηρεσιακά ζητήματα.

